

Sygn. akt V K 185/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w W. w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Sienkiel

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach 23 października 2014 r., 12 listopada 2014 r., na rozprawie

sprawy **S. O. (1)**

urodzonego (...) w m. W.

syna A. i J. z d. R.

oskarżonego o to, że: w dniu 21 lipca 2014 roku około godz. 10:50 na trasie W. – B. gm. B. na drodze wojewódzkiej W 650 kierował samochodem ciężarowym marki (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,37 i 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178 a §1 kk

1. Oskarżonego **S. O. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a §1 kk w zw. z art. 33 §1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 40 (czterdzieści) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20,00 (dwadzieścia) złotych.
2. Na podstawie art. 42 §2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jeden) roku.
3. Na podstawie art. 63 §2 kk na poczet orzeczonego w pkt 2 środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 lipca 2014 r.
4. Na podstawie art. 49 §2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 100,00 (sto) złotych.
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80,00 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 144,95 (sto czterdzieści cztery 95/100) złotych.

Sygn. akt V K 185/14

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2014r. funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w W. – P. D. (1) i A. O. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym. Przed godziną 11 jechali drogą wojewódzką W 650 w kierunku miejscowości B.. Po drodze między B. a miejscowością W. zobaczyli wyjeżdżający z bocznej drogi samochód marki T. o nr rej. (...). Pojazd ten po wyjechaniu na drogę wojewódzką skierował się w stronę W.. Policjanci postanowili zbadać stan trzeźwości kierowcy, zawrócili więc

radiowóz i udali się za ciężarówką. Gdy samochód zatrzymał się, wysiadł z niego od strony kierowcy S. O. (1). Policjanci wykonali badanie kierowcy na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, posługując się urządzeniem Alkometr A2.0. Badania dały wyniki: 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 11:31 oraz 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 11:33.

W dniu 29 sierpnia 2014 roku do tut. Sądu wpłynął akt oskarżenia przeciwko S. O. (1), w którym został oskarżony o to, że w dniu 21 lipca 2014 roku o godz. 10:50 na trasie W. – B. gm. B. kierował samochodem ciężarowym marki T. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,37 i 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a §4 kk.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: protokół użycia alkometru (k.2,3), notatkę urzędową (k. 1), zeznania świadków: P. D. (1) (k. 65), A. O. (1) (k. 59), M. B. (k. 65v), także częściowo o wyjaśnienia oskarżonego S. O. (1) (k. 7-8, 59v)

Oskarżony S. O. (1) w toku rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że w dniu 21 lipca 2014r. nie kierował samochodem. Przyznał, że dzień wcześniej w niedzielę spożywał alkohol, ponieważ w poniedziałek miał mieć wolne. W poniedziałek rano zadzwonił jednak jego pracodawca, który kazał mu stawić się do pracy. S. O. (1) został przywieziony na miejsce pracy przez kolegów. Tego dnia nie jeździł samochodem ciężarowym. Kierował jego kolega M. B., zaś S. O. (1) siedział z boku, na miejscu pasażera. W pewnej chwili kolega podjechał pod koparkę i załadował samochód, a następnie odjechał 150 m, postawił ciężarówkę na poboczu i oddalił się. S. O. (1) po chwili wysiadł, ponieważ źle się poczuł i stał na poboczu. Pilnował samochodu i czekał aż zostanie rozładowany. W pewnej chwili podjechali do niego policjanci i poddali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony przyznał nadto, że kiedy Policja pytała go o kierowcę pojazdu, wskazał na siebie, ale zrobiło to dlatego, że to on pilnował samochodu. (wyjaśnienia oskarżonego S. O. k. 59v).

Wyjaśnienia te znacząco różniły się od relacji S. O. (1) z postępowania przygotowawczego, kiedy to przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że dzień wcześniej spożywał wódkę i piwo. W dniu zdarzenia wsiadł za kierownicę samochodu ciężarowego, ponieważ dobrze się czuł. Zgodził się z wynikami badań przeprowadzonymi przez policjantów i nie żądał badań krwi, ponieważ wiedział, że dzień wcześniej pił alkohol. (wyjaśnienia oskarżonego k. 7-8). Po odczytaniu tych wyjaśnień na rozprawie, S. O. (1) ich nie potwierdził. Stwierdził, że nie wiedział co mówić Policji.

Wyjaśnieniom S. O. (1) nie można dać wiary w zakresie, w jakim stwierdził, iż w dniu zdarzenia nie kierował pojazdem marki T. o nr rej. (...). Jego relacja pozostaje w sprzeczności z zeznaniami funkcjonariuszy Policji, którzy tego dnia z nim rozmawiali. P. D. (1) podał, że w samochodzie siedziała tylko jedna osoba, która znana mu była z wcześniejszej kontroli. Stwierdził, że widział iż to oskarżony wysiadł z samochodu od strony kierowcy. Z kolei drugi z funkcjonariuszy – A. O. (1) co prawda nie widział, kto kierował pojazdem i ile osób było w kabinie samochodu, jednak w jego obecności S. O. (1) przyznał się do tego, że to on kierował pojazdem. Nie mówił wówczas, że ktoś inny był kierowcą pojazdu, np. jego kolega. (zeznania P. D. k. 65, A. O. k. 59).

Zdaniem Sądu wyjaśnienia S. O. (1), z których wynika, że kierowca pojazdu był jego kolega M. B. nie zasługują na danie im wiary, gdyż nie znajdują potwierdzenia również w relacji tego świadka. M. B. podał co prawda, że zdarzyło się, iż kierował ciężarówką kiedy jego kolega źle się poczuł, jednak nie potrafił określić, jakiego dnia miało to miejsce. Jednocześnie w tym czasie nigdzie w pobliżu nie widział policji. (zeznania M. B. k. 65v). Również P. D. (1) w dniu zdarzenia nie widział w pobliżu M. B., choć były tam jeszcze cztery inne osoby. (zeznania P. D. (1) k. 65). Nie można zatem wykluczyć, że M. B. istotnie pomagał koledze i kierował jego samochodem, jednak nie musiało to nastąpić w dniu 21 lipca 2014r. Zwrócić również należy uwagę na tę okoliczność, że gdyby oskarżony istotnie tego dnia nie kierował pojazdem, mógł tę okoliczność wyjaśnić na miejscu. Jako osoba dorosła był niewątpliwie świadomy konsekwencji wynikających z kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, więc z całą pewnością byłby zainteresowany szybkim i korzystnym dla siebie wyjaśnieniem sprawy, gdyby to nie on kierował ciężarówką. Tymczasem S. O. (1) wskazał świadka, który miał potwierdzić jego wersję zdarzeń, dopiero w dniu 1 października 2014r., w złożonym przez niego

wniosku dowodowym (k. 51), więc ponad 2 miesiące po zajściu. Nawet zakładając, że oskarżony w chwili zdarzenia był zdenerwowany, jak zresztą sam podnosił, to jednak dwa dni później, gdy składał wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym emocje niewątpliwie już opadły. Jednak wówczas nie tylko nie powołał się na świadka M. B., ale wręcz przyznał, że to on sam kierował pojazdem. Także w szeregu wniosków dowodowych składanych przed 1 października 2014r. nie wspominał o tym, że ktoś inny prowadził ciężarówkę. (wnioski dowodowe k. 27-28, 33-34, 41-42).

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy należało uznać, że swoim zachowaniem oskarżony S. O. (1) wyczerpał ustawowe znamiona występkę opisanego w art. 178a § 1 kk, którego istota polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Z art. 115 § 16 kk wynika, iż stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Już sam zatem tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo- przedmiotowe sprawy, a więc stopień nietrzeźwości oskarżonego, porę dnia (pora przedpołudniowa, kiedy odbywa się normalny ruch drogowy) i jednocześnie brak w motywacji oskarżonego okoliczności łagodzących, ale jednocześnie także dotychczasową niekaralność oskarżonego (karta karna, k. 18).

Analizując okoliczności przedmiotowej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, że karą adekwatną do okoliczności czynu będzie kara grzywny wymiarze 40 stawek dziennych. Powinna spełnić w stosunku do oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą, by powstrzymać go od popełniania kolejnych przestępstw.

Wysokość stawki dziennej Sąd określił kierując się wskazaniem wymienionymi w art. 33§3 kk, a więc uwzględnił, że oskarżony jest zdrowym mężczyzną, więc choć aktualnie nie pracuje, jednak nic nie stoi na przeszkodzie by taką pracę podjął, choćby dorywczo. Z drugiej strony należało mieć na uwadze jego warunki rodzinne, przede wszystkim to, że na utrzymaniu ma bezrobotną żonę. Zdaniem Sądu stawka dzienna w kwocie 20 zł uwzględnia wszystkie przytoczone wyżej okoliczności.

Nadto na zasadzie 42 § 2 kk Sąd orzekł środek karny w postaci obligatoryjnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, na okres 1 roku. Orzekając ten środek karny Sąd baczyl na stopień zawartości alkoholu w organizmie sprawcy oraz inne wymienione wyżej okoliczności popełnienia przestępstwa. Zdaniem Sądu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w orzeczonym rozmiarze będzie wystarczający do osiągnięcia wobec sprawcy celów oraz funkcji wymienionego środka karnego.

Na podstawie art. 63§2 k na poczet orzeczonego w pkt 2 środka karnego zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 lipca 2014r.

Dla wzmocnienia funkcji kary na zasadzie art. 49 § 2 kk Sąd orzekł ponadto środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 100 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach orzeczono stosownie do treści art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk.

Z:

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu z pouczeniem.

Dnia 26.11.2014r.